

РЕШЕНИЕ

№ 6435

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **6560** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 вр. чл.129, ал.7 вр. чл.133, ал.3 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Производството е образувано по жалба на „А Ем Джи Тел“ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. на органи по приходите при ТД на НАП С. за поправка на А., неразделна част от Акт за прихващане и възстановяване № П-22221422176401-004-001/11.01.2023г., в потвърдената част с Решение № 424/04.04.2023г. на директора на дирекция ОДОП С. при ТД на НАП.

В жалбата и допълнението към нея се посочва, че с въпросното Решение № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. на органи по приходите при ТД на НАП С. не е отстранявана очевидна фактическа грешка - пресмятане, грешно изписване на индивидуализиране, технически или формални грешки, а на практика е направено прихващане на изискуеми данъчни задължения. Жалбоподателят не оспорва, че посочените суми в решението подлежат на прихващане, но счита, че това не може да се извърши по избрания от органите на приходите начин, а чрез провеждане на самостоятелно производство по прихващане или възстановяване. В тази връзка моли въпросното решение да бъде обявено за нищожно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, чрез процесуален представител поддържа изложените в жалбата аргументи. Претендира направени разноски за заплатената държавна такса.

Ответникът– директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, редовно уведомен, не се представлява, не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, намери следното:

На дружеството „А Ем Джи Тел“ЕООД е проведено ревизионно производство, приключило с издаването на РА №Р-22221020002693-091-001/17.07.2021г., отменен с решение на АССГ по адм.дело 12786/2021г. Директорът на дирекция ОДОП С. е взел решение съдебният акт да не бъде обжалван пред ВАС, поради липсата на основание за това. След влизане в сила на съдебното решение и по данни на ПП С. е установено, че са налице суми, подлежащи на възстановяване на дружеството, както и че задълженото лице има изискуеми задължения събирани от НАП /л.25-26/.

С Акт за прихващане или възстановяване № П-22221422176401-004-001/11.01.2023г., издаден от Б. К. С.- на длъжност главен инспектор по приходите и М. П. Г.- на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП, С. е констатирано, че на дружеството следва да бъде възстановен деклариран данък в размер на 187 483.48 лева, представляващ деклариран по СД за месец 03.2020 ДДС за възстановяване в размер на 91 147.81 и деклариран по СД за месец 05.2020 ДДС за възстановяване в размер на 96 335.67лв. Същевременно, с подлежащия за възстановяване ДДС в размер на 91 147.81 за месец 03.2020г. е прихванат корпоративен данък за нефинансови предприятия в размер на 1 278.85лв. по годишна данъчна декларация по чл. 92, ал.1 от ЗКПО № 2210И0777108/29.05.2020г., издадена за периода 01.01.2019г.- до 3.12.2019г. Остатъкът за възстановяване в размер на 89 868.96 лв. за месец 03.2020г. ведно с декларирания ДДС за възстановяване в размер на 96 335.67 лв. за месец 05.2020г. са постановени за ефективно възстановяване с процесния А..

С Решение № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на Акт за прихващане или възстановяване е извършена поправка в А. № П-22221422176401-004-001/11.01.2023г., като с решението е извършено прихващане и със сумата от 325.99 лева, представляваща лихва за невнесен корпоративен данък по ГДД № 2210И0777108/29.05.2020г. за финансовата 2019г.

Със срочно депозирана жалба вх. № 53-06-1024/31.01.2023г. дружеството е оспорило А. № № П-22221422176401-004-001/11.01.2023г. и Решение № № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на Акта за прихващане и възстановяване на две самостоятелни основания. А. е оспорен в частта на мълчаливия отказ да се възстанови лихва за закъснение на невъзстановения в срок данък за възстановяване, а Решение № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. е посочено като незаконнообразно до степен на нищожност, тъй като с него е извършено прихващане на задължения за лихви по корпоративен данък за 2019г. в размер на

325.99лв, което не представлява поправка на очевидна фактическа грешка.

С Решение № 424/04.04.2020г. директорът на дирекция ОДОП С. отменя А.№ П-22221422176401-004-001/11.01.2023г. и Решения № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на А. в оспорената част на мълчаливия отказ за възстановяване на лихви върху деклариран ДДС за възстановяване за периода м.03.2020г. и м.05.2020г. по реда на чл.92, ал.10 от ЗДДС. По отношение на изразеното в жалбата искане за прогласяване нищожност на Решение П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на А., адм. орган е посочил, че след като задължението за лихва по ГДД не е прихванато с Акта за прихващане или възстановяване и доколкото размерът на дължимото не е оспорен от жалбоподателя, то няма пречка въпросното прихващане да се случи с решение за поправка на фактическа грешка, което решение е неразделна част от А. и по никакъв начин не засяга правата или законните интереси на данъчния субект. Заключено е, че не се споделят доводите за нищожност на Решения № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на А. поради допуснати процесуални нарушения.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспореното Решение № П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на А., като неразделна част от Акта за прихващане или възстановяване № П-22221422176401-004-001/11.01.2023г., е издадено от компетентен за целта орган, по аргумент от разпоредбата на чл.129, ал.1, пр.1 от ДОПК, според която норма, прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето.

Според чл.133, ал.3 от ДОПК, органът по приходите може по своя инициатива или по молба на заинтересованото лице да поправи очевидна фактическа грешка в РА. Разпоредбата не сочи как следва да се извърши поправка на очевидна фактическа грешка в другите актове, издавани от органи на НАП, като в случая следва да се съобрази разпоредбата на чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове, която регламентира, че при непълнота на нормативен акт за неуредените в него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят за подобни случаи, ако това отговаря на целта на тълкувания акт. В конкретния случай в най-голяма степен на целта на закона отговаря именно разпоредбата на чл.133, ал.3 от ДОПК, по който ред следва да се извършва и поправката на очевидна фактическа грешка в А..

Допуснатата грешка може да представлява несъответствие между формираната воля на органа по приходите и нейното външно изразяване в писмения акт, тя може да бъде техническо несъответствие между мотиви и диспозитив, погрешно изписване на цифрови данни- номер на акт, банкова сметка, грешка в посочената сума и т.н., но не и грешка във формираната вътрешна воля, която влияе върху съдържанието на акта и върху действителността му.

Спорното обстоятелство в случая е, че органът по приходите е „пропуснал“ с Акта за

възстановяване и прихващане да прихване сума, представляваща данъчно задължение, поради което е извършил действието с последващ акт за поправка на очевидна фактическа грешка. Така извършеното прихващане с оспорваното решение, поради това, че с А. е пропуснато да бъде извършено прихващане със съществуващо задължение за лихва по корпоративен данък за 2019г. (по ГДД вх.№ 2210И0777108/29.05.2020г. в размер на 325.99) не може да намери надлежно разрешаване по реда на чл.133, ал.3 от ДОПК. Допълнителното прихващане не може да има характер на ОФГ, тъй като представлява същностното съдържание на индивидуалния административен акт по смисъла на чл.129 и сл. от ДОПК, които е предмет на самостоятелна процедура по издаване и последваща преценка в производството по административното респ. съдебното му обжалване.

В настоящия случай е налице такова нарушение на материалния закон, което обуславя нищожност на акта, тъй като Решение П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на А. на практика изменя А. № П-22221422176401-004-001/11.01.2023г., което може да бъде извършено единствено по реда на чл.155, ал.2 респ. чл.160, ал.1 от ДОПК, но не и по реда на чл.133 от ДОПК. В ДОПК не е предвидена възможност с акта за поправка на фактическа грешка да се изменя волята в първоначално издаденият административен акт.

По изложените съображения решение в оспорваната част следва да бъде прогласено за нищожно.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски, свеждащи се до заплатената държавна такса в размер на 50 лева.

Така мотивиран

СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТ на Решение П-22221423005316-134-001/12.01.2023г. за поправка на Акт за прихващане или възстановяване №П-22221422176401-004-001/11.01.2023г., издадени от от Б. К. С.- на длъжност главен инспектор по приходите и М. П. Г.- на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП, С. в частта, потвърдена с Решение №424/04.04.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП, [населено място] да заплати "А Ем Джи Тел" ЕООД, ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 50 /петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

